

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**(IV Τμήμα)****ΕΦΕΣΗ – ΑΓΩΓΗ**

Του Ιωάννη Παπανικολάου του Νικολάου, συνταξιούχου δικαστικού λειτουργού (Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου ε.τ.), κατοίκου Βριλησίων Αττικής, οδός [] αριθμός [] (ΤΚ 152 35), με ΑΜ Σύνταξης [] ΑΦΜ [] ΑΜΚΑ [] και ΑΜ–ΔΙΑΣ e–ΕΦΚΑ [], e–mail: []

ΚΑΤΑ

1. Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό των Οικονομικών, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Καραγεώργη Σερβίας αριθμός 10. Και

2. Του ΝΠΔΔ με την επωνυμία ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (e–ΕΦΚΑ), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αγίου Κωνσταντίνου αριθμός 8, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Διοικητή του. (Άρθρο 395 παρ. 1, εδ. α' του ν. 4512/2018).

Ι. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ.**(Άρθρο 59 παρ. 2 ν. 4700/2020):**

1α. Έφεση κατά της σε βάρος μου παράνομης παράλειψης (άρνησης) της Διοίκησης (ΝΠΔΔ/e–ΕΦΚΑ) να εφαρμόσει την υπ' αριθ. 255/2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, με την οποία κηρύχθηκε αντισυνταγματική, ως προς τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, η κράτηση (φορολόγημα) επί των συντάξεών τους (από το Δημόσιο και το πρώην ΕΤΑΑ–ΤΑΝ) με βάση το άρθρο 120 του ν. 4623/2019, καίτοι ζήτησα με την από 31.3.2023 αίτησή μου προς τον e–ΕΦΚΑ, που του επιδόθηκε την 3^η Απριλίου 2023, συνταγείσης προς τούτο της υπ' αριθμ. 2642Γ/3.4.2023 έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Δημητρίου Ανδριανόπουλου, να διακόψει άμεσα, και δη από την ημερομηνία επίδοσής της, την παρακράτηση των μειώσεων που

έχουν επιβληθεί στις συντάξεις μου, από το Δημόσιο και το πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ (Ταμείο Νομικών), με βάση την αντισυνταγματική, όσον αφορά τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, διάταξη του άρθρου 120 του ν. 4623/2019. Την άνω αίτησή μου απέρριψε σιωπηρά ο e-ΕΦΚΑ.

β. Περαιτέρω, παρήλθεν, εν προκειμένω, άπρακτη η νόμιμη τρίμηνη προθεσμία, χωρίς να έχει συμμορφωθεί σχετικώς η Διοίκηση (e-ΕΦΚΑ), αφού εξακολουθεί να παραλείπει, ήτοι να αρνείται, να εφαρμόσει, ως προς εμένα, την επιταγή της άνω απόφασης του εν λόγω Ειδικού Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, η παράλειψη αυτή συντελέστηκε και συντελείται με τις σχετικές παρακρατήσεις επί των συντάξεών μου, από τις οποίες συνάγεται εμμέσως η βούληση των εναγομένων να μην προβούν στη ρύθμιση της συγκεκριμένης έννομης σχέσης, σύμφωνα με την 255/2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος. (Άρθρο 111 παρ. 1 (β) και 2 εδάφια δ' και ε' του ν. 4700/2020). Μάλιστα, η έφεσή μου αυτή ασκείται νομοτύπως και εμπροθέσμως (παραδεκτώς) ενώπιον του Δικαστηρίου Σας, σύμφωνα με τα άρθρα 111 παρ. 1 (β), 2, 112 παρ. 1, 113 παρ. 1 και 114 του ν. 4700/2020 και είναι νόμιμη και ουσιαστικά βάσιμη, κατά τα παρακάτω αναλυτικώς εκτιθέμενα.

2. Συναφές και εντεύθεν παραδεκτά σωρευόμενο αγωγικό αίτημα (άρθρα 56 και 57 ν. 4700/2020) για καταβολή, νομιμοτόκως από την επίδοση του παρόντος ένδικου μέσου, των ποσών που παρακρατήθηκαν μηνιαίως από τη σύνταξή μου από το Δημόσιο (που είναι και τα σημαντικότερα), για το διάστημα από 1.1.2023 έως 31.12.2023, με βάση την αντισυνταγματική διάταξη του άρθρου 120 του ν. 4623/2019. (Απόφαση 255/2021 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος). Μάλιστα, με την προηγούμενη από 12.12.2022 αγωγή μου κατά των αυτών εναγομένων (Δημοσίου και e-ΕΦΚΑ) ενώπιον του Δικαστηρίου Σας, που κατατέθηκε νομίμως και καταχωρίστηκε στο σχετικό βιβλίο δικογράφων με αριθμό 8026/12.12.2022, ζητώ να αναγνωριστεί, ότι το εναγόμενο, τότε και τώρα, Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να μου καταβάλει, νομιμότοκα, το συνολικό ποσό των 9.856,84 ευρώ, το οποίο παρακρατήθηκε σε βάρος μου επί των εκεί αναφερόμενων ακαθάριστων μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών μου, τις οποίες έλαβα από το Δημόσιο, σύμφωνα με την αντισυνταγματική διάταξη του

άρθρου 120 του ν. 4623/2019, για το προηγούμενο διάστημα από 1.9.2019 έως 31.12.2022. Η αγωγή μου αυτή, της οποίας δεν έχει προσδιοριστεί δικάσιμος, έχει επιδοθεί νομίμως στο Ελληνικό Δημόσιο (υπ' αριθ. 2115Γ/13.12.2022 έκθεση επίδοσης του ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή), αλλά και στον e-ΕΦΚΑ (υπ' αριθ. 2117/13.12.2022 έκθεση επίδοσης του αυτού δικαστικού επιμελητή Δημητρίου Ανδριανόπουλου). Σημειωτέον ότι η παρούσα έφεση – αγωγή μου ασκείται νομότυπα και εν γένει παραδεκτά ενώπιον του Δικαστηρίου Σας (αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου), διότι με το ένδικο αυτό βοήθημα ανακύπτει το ίδιο νομικό ζήτημα, το οποίο έχει επιλυθεί αμετάκλητα, *erga omnes*, με την 255 του 2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος. (Ολομέλεια Ελ. Συνεδρίου, αποφάσεις 1330 – 1332/2023).

II. ΝΟΜΟΤΥΠΟ (ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ) ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ ΜΟΥ:

1. Κατά το άρθρο 111 παρ. 2 εδάφια α', β', γ' και δ' του ν. 4700/2020 «Παράλειψη συντρέχει όταν η διοικητική αρχή, ενώ υποχρεούται κατά το νόμο, δεν εκδίδει εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη για να ρυθμίσει ορισμένη έννομη σχέση. Η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας που τάσσει ο νόμος για την έκδοση, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, της πράξης αυτής. Αν από το νόμο δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία, η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της σχετικής αίτησης στη διοίκηση. Η παράλειψη συντελείται, επίσης, με την έκδοση θετικής διοικητικής πράξης, από την οποία συνάγεται εμμέσως η βούληση της διοίκησης να μην προβεί στη ρύθμιση ορισμένης έννομης σχέσης». (Απορριπτική εκτελεστή διοικητική πράξη). Εξ άλλου, κατά το άρθρο 111 παρ. 1 (β), II του ν. 4700/2020 στο ένδικο βοήθημα της έφεσης σε Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπόκεινται και οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις (θετικές ή αρνητικές) ή παραλείψεις ή σιωπηρές αρνήσεις, οι οποίες συντελούνται στο πλαίσιο της απονομής των συντάξεων κατά την έννοια της περ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 98 του Συντάγματος και της εκτέλεσης των σχετικών συνταξιοδοτικών πράξεων ή αποφάσεων ή της πληρωμής των συντάξεων γενικά. Κατά δε το άρθρο 113 παρ. 1 εδάφια α' και ε' του ν. 4700/2020 η έφεση ασκείται μέσα σε

προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία, σε περίπτωση παράλειψης, εκκινεί από τη συντέλεσή της.

2. Κατά το άρθρο 84 παρ. 1 και 2 του ν. 4700/2020 οι προβλεπόμενες στο νόμο αυτό προθεσμίες εκκινούν την επόμενη ημέρα από εκείνη κατά την οποία επιδόθηκε το έγγραφο ή κατά την οποία συντελέστηκε το γεγονός που αποτέλεσε την αφετηρία της προθεσμίας και λήγουν στις 7 το βράδυ της τελευταίας ημέρας, αν δε αυτή είναι κατά νόμο εξαιρετέα, την ίδια ώρα της αμέσως επόμενης εργάσιμης ημέρας, ο υπολογισμός δε των προθεσμιών γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Αστικό Κώδικα. Κατά δε το άρθρο 85 παρ. 3 του ν. 4700/2020, κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, όπως προσδιορίζεται από τον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988, Α 35) οι προθεσμίες αναστέλλονται. Το εν προκειμένω άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, ορίζει ότι «Οι δικαστικές διακοπές αρχίζουν την 1 Ιουλίου και λήγουν στις 15 Σεπτεμβρίου».

3. Εν προκειμένω, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα ανωτέρω υπό στοιχεία Ι, 1 και ΙΙ, 1 και 2, η νόμιμη τρίμηνη προθεσμία άρχισε την 4^η Απριλίου 2023 (επομένη της επίδοσης, κατά τα προεκτιθέμενα της από 3.4.2023 αίτησής μου) και θα έληγε, σύμφωνα με τα άρθρα 240, 241, 242 και 243 ΑΚ, μόλις θα περνούσε η ημέρα του τελευταίου μήνα που θα αντιστοιχούσε σε αριθμό με την ημέρα που άρχισε να τρέχουν οι τρεις μήνες, ήτοι την 4^η Ιουλίου 2023. Η προθεσμία, όμως, αυτή ανεστάλη για τέσσερις ημέρες, δηλαδή κατά το διάστημα από 1.7.2023 μέχρι και 4.7.2023, το οποίο συνέπεσε μέσα στις δικαστικές διακοπές και έτσι, αφού επανάρχισε η διαδρομή της στις 16.9.2023, συμπληρώθηκε μετά από τέσσερις (4) ημέρες στις 19.9.2023.

4. Συνακόλουθα, η προθεσμία των εξήντα (60) ημερών για την άσκηση από μέρους μου της σχετικής έφεσης άρχισε στις 20.9.2023 και λήγει στις 18.11.2023. Επειδή, όμως, η 18.11.2023 και η 19.11.2023 είναι εξαιρετέες και μη εργάσιμες ημέρες (βλ. ως άνω διατάξεις του ΑΚ και τις ανάλογες διατάξεις των άρθρων 144 παρ. 1 και 3, όπως η παρ. 3 προστέθηκε με το άρθρο 14 του ν. 3994/2011, και 145 του ΚΠολΔ), η εν λόγω προθεσμία λήγει τελικά την 20 Νοεμβρίου 2023. Όπως δε θα αποδείξω με τα προσκομισθησόμενα κατά

τα συζήτηση έγγραφα, η έφεσή μου ασκήθηκε και επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα προ της 20ής Νοεμβρίου 2023.

III. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΜΟΥ:

1. Με το άρθρο 120 του ν. 4623/2019 επιβάλλεται ανώτατο όριο στο συνολικό ακαθάριστο ποσό μηνιαίας σύνταξης ή περισσοτέρων της μιας συντάξεων, εφόσον μέρος του χρόνου ασφάλισης διανύθηκε ή ανάγεται έως και 31.12.2016 (όπως συμβαίνει στην περίπτωση μου), το οποίο ανέρχεται στο δωδεκαπλάσιο της εθνικής σύνταξης, δηλαδή στο ποσό των 4.608 ευρώ (384 X 12). Το ανώτατο αυτό όριο της σύνταξης, που τέθηκε με την ως άνω διάταξη στους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και μάλιστα όχι επί του καθαρού ποσού της καταβαλλόμενης σε αυτούς σύνταξης από το Δημόσιο, αλλά επί του συνολικού ποσού της σύνταξης αυτής (το οποίο, επιπροσθέτως, δεν λαμβάνεται υπόψη αυτοτελώς, αλλά αθροιστικά με τις τυχόν καταβαλλόμενες σε αυτούς περισσότερες συντάξεις, όπως συμβαίνει στην περίπτωση μου που λαμβάνω παράλληλη σύνταξη (κύρια) και από το πρώην Ταμείο Νομικών), έχει ως συνέπεια το καθαρό ποσό σύνταξης που δικαιούνται, μέχρι 31.12.2018, οι υπαγόμενοι στη ρύθμιση αυτή συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί (από το οποίο εξαρτάται το ύψος της προσωπικής διαφοράς που τους καταβάλλεται από 1.1.2019 και εφεξής), μετά, δηλαδή, την αφαίρεση των προβλεπόμενων κρατήσεων, να διαμορφώνεται σε ύψος μικρότερο ακόμη και εκείνου που είχε ήδη επέλθει με τις κριθείσες ως αντισυνταγματικές περικοπές του ν. 4093/2012. (Αποφάσεις 1 έως και 4 του 2018 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος). Με τις σκέψεις αυτές και άλλες της 255/2021 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος (που εκδόθηκε επί αγωγής συνταξιούχου δικαστικού λειτουργού), κρίθηκε, με την απόφαση αυτή, ότι οι διατάξεις του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, κατά το μέρος που αφορούν τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, αντίκεινται, από του χρόνου ισχύος τους, στις διατάξεις του άρθρου 26 του Συντάγματος και στις εξειδικεύουσες αυτές, ως προς τη δικαστική εξουσία, διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος και δεν μπορούν να εφαρμοστούν για τον προσδιορισμό της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών.

2. Η 255/2021 απόφαση του Ειδικού αυτού Δικαστηρίου, η οποία είναι αμετάκλητη, ως προς το επιλυθέν από αυτή νομικό ζήτημα της αντισυνταγματικότητας του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, όσον αφορά τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, ναι μεν ισχύει, κατ' αρχήν, και παράγει τα αποτελέσματά της έναντι των διαδικών της δίκης, περιλαμβανομένων και των τυχόν παρεμβάντων, (άρθρο 8 του ν. 3038/2002) εν τέλει, όμως, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1, 26, 87 παρ. 1, 88 παρ. 2, 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 και 13 της ΕΣΔΑ, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 4, 5 παρ. 1, 2, 3 και 4 του ν. 3038/2002 και 1 του ν. 3068/2002 παράγει άμεσα τα αποτελέσματά της ως προς όλους τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και λειτουργούς του Ν.Σ.Κ., και, συναφώς, υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης, ώστε η παρεχόμενη δικαστική προστασία να είναι πλήρης και αποτελεσματική και να αποφεύγεται η άσκηση όμοιων αγωγών, με βέβαιο το αποτέλεσμα τους, φαινόμενο απαράδεκτο και απαγορευμένο σε ένα ευνομούμενο Κράτος Δικαίου. Τη στιγμή, μάλιστα, που από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 88 παρ. 2 του Συντάγματος και των νόμων 3038/2002 και 3068/2002 σε συνδυασμό (*mutatis mutandis*) με εκείνες του άρθρου 100 παρ. 4 εδαφ. α' και β' του Συντάγματος, συνάγεται (τελολογική και αναλογική ερμηνεία), ότι εκτός του ότι οι αποφάσεις του εν λόγω Ειδικού (Ανώτατου) Δικαστηρίου είναι αμετάκλητες, ισχύουσες *erga omnes* (επομένως καταλαμβάνουν και υποχρεώνουν όχι μόνο τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και το Ελεγκτικό Συνέδριο, αλλά και τη Διοίκηση – εκτελεστική εξουσία – και το ΝΠΔΔ e-ΕΦΚΑ), επί πλέον δε και ότι η διάταξη νόμου που κηρύσσεται αντισυνταγματική με απόφαση του ιδίου αυτού Δικαστηρίου είναι ανίσχυρη, πάλι *erga omnes*, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης ή από το χρόνο που ορίζεται με την απόφαση, εν όψει και ότι αποκλείεται να ασχοληθεί με την ίδια ουσιαστική αντισυνταγματικότητα το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 100 του Συντάγματος, αφού αποκλείεται από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρο 88 παρ. 2), σε συνδυασμό και με τις άνω διατάξεις του ν. 3038/2002, σύγκρουση, σχετικώς, μεταξύ του εν λόγω Ειδικού Δικαστηρίου με κάποια από τις Ολομέλειες των τριών Ανώτατων Δικαστηρίων (Αρείου Πάγου, ΣτΕ και Ελεγκτικού Συνεδρίου). Βλ. το άρθρο 100 παρ. 1 περ. ε' του Συντάγματος και την με αριθμό Β1/2019 απόφαση του κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του

Συντάγματος Ειδικού Δικαστηρίου, εν Συμβουλίω, κατά το άρθρο 2 του ν. 3068/2002.

3. Ωστόσο, παρά την παρέλευση ικανότατου χρονικού διαστήματος από την έκδοση της δικαστικής αυτής απόφασης, η υπόχρεη σε συμμόρφωση προς αυτήν συνταξιοδοτική Διοίκηση (εν προκειμένω ο e-ΕΦΚΑ) δεν συμμορφώθηκε, ούτε δε και προέβη στις ενέργειες εκείνες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσής της, ήτοι σε παύση της κατακράτησης από τα μηνιαία ποσά των συντάξεων των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών, των μειώσεων που προβλέπονται από την κηρυχθείσα αντισυνταγματική διάταξη του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, παρόλον ότι για τη συμμόρφωση του e-ΕΦΚΑ προς την άνω απόφαση (255/2021) δεν απαιτείται οιαδήποτε άλλη προηγούμενη ενέργεια της νομοθετικής ή εκτελεστικής λειτουργίας ή απόφαση Δικαστηρίου. (Αποφάσεις 1330 – 1332/2023 Ολ. Ελ. Συνεδρίου, ιδίως σκέψεις 8 και 9).

4. Σε περίπτωση, επομένως, άρνησης του e-ΕΦΚΑ να εφαρμόσει, ως προς όλους τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, την απόφαση 255/2021 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, διαπράττει αδικοπραξία σε βάρος καθ' ενός πληττόμενου σχετικώς συνταξιούχου δικαστικού λειτουργού, ο οποίος δικαιούται, ως έχων έννομο συμφέρον ανεξάρτητα αν ήταν ή όχι διάδικος στη δίκη επί της οποίας εκδόθηκε η άνω 255/2021 απόφαση, να ασκήσει αποζημιωτική αγωγή κατά του Δημοσίου και του e-ΕΦΚΑ, ευθυνομένων εις ολόκληρον, σύμφωνα με τα άρθρα 71, 297, 298, 330, 914, 926 ΑΚ και 105, 106 Εισ.Ν.Α.Κ.

IV. ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

1. Τυχχάνω συνταξιούχος δικαστικός λειτουργός (Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου ε.τ.). Με την υπ' αριθμ. 35951/2010 απόφαση του Διευθυντή του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γενική Διεύθυνση Μισθών και Συντάξεων) μου απενεμήθη σύνταξη γήρατος ποσού 6.322,91 ευρώ μηνιαίως από το Δημόσιο. Επίσης, με την 44562/22.3.2011 πράξη της Διευθύντριας Παροχών του Τμήματος Μητρώου Συνταξιούχων του Ταμείου Νομικών μου χορηγήθηκε σύνταξη γήρατος ποσού 535,36 ευρώ μηνιαίως. Με προηγούμενη από

12.12.2022 αγωγή μου κατά των αυτών εναγομένων (Δημοσίου και e-ΕΦΚΑ) ενώπιον του Δικαστηρίου Σας, που κατατέθηκε νομίμως και καταχωρίστηκε στο σχετικό βιβλίο δικογράφων με αριθμό 8026/12.12.2022, ζητώ να αναγνωρισθεί, ότι το εναγόμενο, τότε και τώρα, Ελληνικό Δημόσιο, οφείλει να μου καταβάλει, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής, και το συνολικό ποσό των 9.856,84 ευρώ, το οποίο παρακρατήθηκε σε βάρος μου επί των εκεί αναφερόμενων ακαθάριστων μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών μου, τις οποίες έλαβα από το Δημόσιο, σύμφωνα με την αντισυνταγματική, από της ισχύος της, διάταξη του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, για το προηγούμενο διάστημα από 1.9.2019 έως 31.12.2022. Η αγωγή μου αυτή, της οποίας δεν έχει προσδιορισθεί δικάσιμος, έχει επιδοθεί νομίμως, όπως ειδικότερα αναφέρεται ανωτέρω υπό στοιχείο Ι,2.

2. Όπως εκθέτω ανωτέρω υπό στοιχείο Ι,1 ο e-ΕΦΚΑ παραλείπει (αρνείται) να εφαρμόσει ως προς εμένα την 255/2021 απόφαση του εν λόγω Ειδικού Δικαστηρίου και πρέπει να γίνει δεκτή η έφεσή μου και ως ουσιαστικά βάσιμη, ερειδόμενη στις προαναφερόμενες ουσιαστικού δικαίου διατάξεις και να ακυρωθεί ως παράνομη η εν λόγω απορριπτική διοικητική πράξη της συνταξιοδοτικής Διοίκησης. (βλ. σχετικώς την 1330/2023 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου). Συναφώς, πρέπει να υποχρεωθεί το εναγόμενο ΝΠΔΔ(e-ΕΦΚΑ) να παύσει να παρακρατεί παρανόμως από τις συντάξεις μου (Δημοσίου και πρώην ΕΤΑΑ-TAN-TN) την κράτηση του άρθρου 120 του ν. 4623/2019. Και τούτο, γιατί, όπως δέχτηκε και η ως άνω 1330/2023 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το καταβλητέο στον συνταξιούχο δικαστικό λειτουργό ποσό σύνταξης υπόκειται μόνο στις περικοπές και κρατήσεις που δεν αντίκεινται σε υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες, σύμφωνα με όσα έχουν κριθεί από το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

3. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα μηνιαία ενημερωτικά σημειώματα πληρωμής της σύνταξής μου από το Δημόσιο, του διαστήματος από 1.1.2023 έως 31.12.2023, εκδοθέντα από τον e-ΕΦΚΑ, δεδομένα και μη αμφισβητούμενα από το Δημόσιο, από τις ακαθάριστες μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές μου

παρακρατήθηκαν από τον e-ΕΦΚΑ, παρανόμως, σ' εκτέλεση της αντισυνταγματικής και ανίσχυρης για τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς ως άνω διάταξης του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, το ποσό των 551,02 ευρώ μηνιαίως και συνολικά για τους 12 μήνες το ποσό των 6.612,24 ευρώ (551,02 X 12 μήνες).

V. ΑΙΤΗΜΑ:

Κατόπιν πάντων των ανωτέρω αιτούμαι να γίνει δεκτή η κρινόμενη έφεσή μου και η παραδεκτά σωρευόμενη αναγνωριστική αγωγή μου και υποχρεωθούν τα εναγόμενα, σύμφωνα με τα άρθρα 71, 297, 298, 330, 914, 926 ΑΚ και 105, 106 Εισ.Ν.Α.Κ., ακυρουμένης της ανωτέρω σιωπηρής αρνητικής διοικητικής πράξης, ήτοι της σιωπηρής απόρριψης της ως άνω αίτησής μου προς τον e-ΕΦΚΑ, να υποχρεωθούν περαιτέρω με την απόφασή Σας να παύσουν να παραλείπουν (να αρνούνται) να εφαρμόσουν ως προς εμένα την 255/2021 ως άνω απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, ήτοι να παύσουν να παρακρατούν από τις παράλληλες συντάξεις μου (Δημοσίου και πρώην ΕΤΑΑ-ΤΑΝ) την κράτηση του άρθρου 120 του ν. 4623/2019 (περιορισμός του ανωτάτου ορίου) και να αναγνωριστεί ότι τα εναγόμενα οφείλουν να μου καταβάλουν, εις ολόκληρο το καθένα, το ποσό των 6.612,24 ευρώ, εντόκως νομίμως από την επίδοση της αγωγής (άρθρο 21 του Κώδικα Νόμων περί δικών του Δημοσίου. κ.δ. της 26-6/10.7.1944).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου.

ΖΗΤΩ

Να γίνουν δεκτές η έφεση και η αγωγή μου.

Να ακυρωθεί η αναφερόμενη στο σκεπτικό σιωπηρή αρνητική διοικητική πράξη του εναγόμενου e-ΕΦΚΑ, ήτοι η σιωπηρή απόρριψη της αναφερόμενης στο σκεπτικό από 31.3.2023 αίτησής μου προς τον e-ΕΦΚΑ.

Να υποχρεωθούν τα εναγόμενα να παύσουν να παραλείπουν (να αρνούνται) να εφαρμόσουν ως προς εμένα την υπ' αριθ. 255/2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, ήτοι να παύσουν άμεσα να παρακρατούν κατά μήνα από τις παράλληλες συντάξεις μου (Δημοσίου και πρώην ΕΤΑΑ–ΤΑΝ και νυν e–ΕΦΚΑ) την κράτηση του άρθρου 120 του ν. 4623/2019 (περιορισμός ανωτάτου ορίου).

Να αναγνωριστεί η υποχρέωση των εναγομένων να μου καταβάλουν, εις ολόκληρο το καθένα, το ποσό των έξι χιλιάδων εξακοσίων δώδεκα ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (6.612,24), εντόκως νομίμως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του.

Να επιστραφεί το καταβληθέν παράβολο. Και

Να καταδικαστούν στην πλήρη δικαστική μου δαπάνη, περιλαμβανομένης και της αμοιβής της πληρεξουσίας δικηγόρου μου.

Πληρεξούσιο και αντίκλητο ορίζω τη δικηγόρο Αθηνών Μελίνα Γκιουλφέση, (ΑΜ/ΔΣΑ 27476), κάτοικο Αθηνών, οδός Ιουλιανού αριθμός 28, ΤΚ 104 34, τηλ. (210) 8810888 κιν. 6972224770 και e–mail: melina_gkioulfesh@yahoo.gr,

Για την κατάθεση εκδόθηκε το με αριθμό _____ γραμμάτιο ΔΣΑ και καταβλήθηκε το επισυναπτόμενο παράβολο _____ ευρώ με αριθμό _____ (άρθρο 309 παρ. 1 (α) ν. 4700/2020).

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2023

Η Πληρεξούσια δικηγόρος

Εγκρίνω το περιεχόμενο της παρούσας έφεσης – αγωγής και την υπογραφή της πληρεξουσίας δικηγόρου στο παρόν δικόγραφο.

Ο Εκκαλών – Ενάγων

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ Ε.Τ.